ជ័យលាភីលេខ១ ផ្នែកតែងនិពន្ធ

«ពានរង្វាន់សម្តេចតេជោ ហ៊ុន សែន»

អបអរសាទរ ទិវាជាតិអំណានលើកទី៥ ១១ មីនា ២០២០

យុវតី ហេង មៀនមៀន

ជាសិស្សថ្នាក់ទី ១២ នៃវិទ្យាល័យសម្តេចឪ ខេត្តតាកែវ

ចំណងជើងកំណាព្យ៖ «និស្ស័យស្នេហ៍អំណាន»

(កំណាព្យបទ ពាក្យប្រាំពីរ)

១- នេះនឹងថ្លាថ្លែងចែចរចា យុវតុលាប្រាជ្ញាវៃ
រៀនទីដប់ពីរពិតប្រពៃ គោរពវិន័យសិស្សសាលា។

២- ជាស៊ីមតាកែវវិទ្យាល័យ បណ្ដុះនិស្ស័យស្វ័យសិក្សា
បញ្ញត្តិតូចធំជុំតម្រា ចំណេះបញ្ញាថ្លាប្រាកដ។

៣- ព្រោះតែតុលាឧស្សាហ៍អាន ជំនាញចំណានបានហ្មត់ចត់
ត្រាប់គ្រូជីតាអានគិតកត់ អំណានអំណត់កត់និស្ស័យ។

៤- ងាកមកនិយាយពីនីតា សិស្សស្រីសិក្សាបានថ្លាថ្លៃ
ព្រះស៊ីសុវត្ថិវិទ្យាល័យ នាងរៀនរាល់ថ្ងៃតម្លៃថ្កាន។

៥- តែងមើលសិស្សច្បងផងពូកែ អានបានហួរហែស្នេហ៍អំណាន
ខិតខំតម្រាប់ត្រាប់តាមដាន រិះរករៀនអានបានបវរ។

៦- ជួនជាទ្វារបណ្ណាល័យជាតិ បើកទទួលទៀតតាំងពិព័រណ៌
សៀវភៅសិក្សាតម្រាល្អ នីតាអំណរតនិស្ស័យ។

៧- ណែនាំមិត្តភក្តិជាក់ប្រញាប់ នៅភ្នំពេញស្រាប់ចាប់កែខៃ
ទៅទស្សនាបណ្ណាល័យ សៀវភៅនៅដៃថ្ងៃអំណាន។

៨- ចំណែកតុលានៅឯស្រែ ចង់ចូលរួមដែរឥតបែរខាន
មកទិញសៀវភៅយកទៅអាន រួចដើរកំសាន្តបានពេលខ្លី។

៩- និស្ស័យដឹកដៃថ្ងៃជំនួប តុលាចួនជួបនីតាស្រី
ត្រង់ស្តង់ពិព័រណ៍លេខប្រាំបី សៀវភៅតាំងថ្មីអានជិតគ្នា។

១០- លុះបិទបញ្ចប់កម្មវិធី ពួកគេមូលមីរទីវិជ្ជា
ខិតខំសិក្សាឥតអេរា បាក់ឌុបគ្រប់គ្នាជាប់ថ្លៃថ្លា។

១១- នីតាសម្រេចប្តេជ្ញាច្បាស់ រៀនអក្សរសាស្ត្រខ្មែរនិស្ស័យ
និស្សិតមហាវិទ្យាល័យ រៀនគ្រប់យប់ថ្ងៃថ្ងៃរៀបចំ។

១២- បណ្ណាល័យជាតិឆ្លៀតចូលអាន បន្តអំណានបានឧត្តម
អក្សរចារឹកថ្មីកច្បាប់ក្រម ស្រាវជ្រាវខិតខំផ្សំវិជ្ជា។

១៣- និយាយអំពីតុលាវិញ មករៀនភ្នំពេញពិតពុះពារ
រៀនសាលាបច្ចេកវិទ្យា នៃកម្ពុជាវិទ្យាស្ថាន។

១៤- តែងតែនៅបណ្ណាល័យជាតិ ស្រាវជ្រាវឆ្លាស់ឆ្លៀតឥតឃ្លាតអាន
ចួបជួននីតាស្រស់កល្យាណ រីករាយហួសស្មានបានវេលា។

១៥- វាសនាកំណត់កត់ចំណាន ពួកគេពីរប្រាណបានស្គាល់គ្នា
បន្តរៀនអានបានគ្រប់គ្រា ផ្ដើមផ្ដល់វិជ្ជាគ្នាបន្ត។

១៦- រហូតបញ្ចប់ការសិក្សា ថ្នាក់បរិញ្ញាចិត្តអំណរ
នីតាជាប់ជាក់អ្នកគ្រូល្អ បង្រៀនស្មោះសរអក្សរសាស្ត្រ។

១៧- ដល់សិស្សគ្រប់គ្នាបានយល់ដឹង ចេះគិតប្រែងប្រឹងថ្នឹងថ្លែងច្បាស់
ជាប់ជ័យលាភីដ៏ទីត្រចះ ត្រចង់ល្អល្អះទិវាអាន។

១៨- រីឯតុលាការងារល្អ ជាវិស្វករដ៏ចំណាន
សាងសង់ហេដ្ឋាពិតច្រើនថ្កាន ជាតិចម្រើនបានថ្កានក្រាស់ក្រៃ។

២០- និស្ស័យស្នេហាថ្លាប្រាកដ ទេព្ដាកំណត់កត់និស្ស័យ
គេទាំងពីរប្រាណបានដឹកដៃ សាងស្នេហ៍ថ្លើមថ្លៃថ្ងៃរៀបការ។

២១- នេះពិតអំណាចនៃអំណាន សាងស្នេហ៍សុខសាន្តពីកាយា
រវាងតុលានិងនីតា និស្ស័យស្នេហាចាចំណាំ។

២២- នីតាចាចែងតែងកាព្យ ឱ្យសិស្សគ្រប់គ្នាជាបណ្ដាំ
ប្រយោជន៍អំណានបានចងចាំ ដុះដាលផ្សះផ្សាំដាំតម្លៃ។

២៣- រួមលើកស្ទួយយុទ្ធនាការ ថ្នាក់ជាតិថ្លៃថ្លាអានរាល់ថ្ងៃ
អានទាំងអស់គ្នាជានិស្ស័យ ចេះចាំថ្លាថ្លៃក្រៃសន្លឹក។

២៤- ជាតិជាពន្លកកូមរា ក្រេបលម្អងផ្កាថៃក្បាលទឹក
រីសួនបុប្ផាផ្កាសន្លឹក ដោយថៃល្ងាចព្រឹកស្រោចទឹកវា។

២៥- ជាតិជាមនុស្សខ្ពស់បញ្ញា រីកបែកដូចផ្កាសាយគន្ធា
ដោយសារការអានបានគ្រប់គ្រា ក្បួនច្បាប់នានាជាលំអាន។

២៧- អានបានរៀសឈ្លាសវាងវៃ ពុទ្ធិវិន័យប្រពៃថ្កាន
បញ្ញារីករស់ខ្ពស់ចំណាន ចំណេះហំហានបានបណ្ឌិត។

២៨- ចេះចាំតម្រាការនិពន្ធ ទាញទុកជាទុនធនគំនិត
ត្រួសត្រាយត្រឹមត្រូវផ្លូវជីវិត ប្រសើរស័ក្តិសិទ្ធិពិតសុខសាន្ត។

២៩- បណ្ដុះឆន្ទៈអ្នកសិក្សា ស្រាវជ្រាវតែម្រាតម្រង់អាន
សិលាចារឹកស្លឹករឹតថ្កាន ក្រឹត្យក្រមអំណានអានគ្រប់គ្រា។

៣០- ទាំងវិទ្យាសាស្ត្រច្បាស់សង្គម បញ្ញត្តិតូចធំផ្ដុំគាំពារ
អំណានតតបស្របមាគ៌ា អានទាំងអស់គ្នារៀងរាល់ថ្ងៃ។

៣១- អំណាចអំណានថ្កានគំនិត ផ្ដើមផ្ដល់ផលពិតប្រឌិតច្នៃ
នវានុវត្តន៍ស្នាត់ថ្លាថ្លៃ តាមទាន់វិស័យវិទ្យាសាស្ត្រ។

៣២- យុគអាយស៊ីធីឌីជីថល អនឡាញហ្វូហ្វលផលប្រើប្រាស់
ទាមទារតាមដានអានឱ្យច្បាស់ ទ្រឹស្ដីថ្មីចាស់ផ្លាស់បន្ត។

៣៣- បដិវត្តន៍ឧស្សាហកម្ម ទីបួនចងចាំដាំដុះល្អ
ក្នុងថ្នាលអំណានបានបវរ ដូចបុប្ផាករីកល្អពិត។

៣៤- ជូននេះរិះអានថ្កានបញ្ញា ស្រាវជ្រាវសិក្សាថ្លាគំនិត
ចេះបង្កើនថ្មីច្នៃប្រឌិត ជួយជាតិយោងយិតឫទ្ធិរុងរឿង។

ជ័យលាភីលេខ២ ផ្នែកតែងនិពន្ធ

«ពានរង្វាន់សម្តេចតេជោ ហ៊ុន សែន»

អបអរសាទរ ទិវាជាតិអំណានលើកទី៥ ១១ មីនា ២០២០

យុវតី ខួន សុធារីកា

ជាសិស្សថ្នាក់ទី ១១ នៃវិទ្យាល័យ សម្តេចជាស៊ីមអង្គរជ័យ ខេត្តកំពត

ចំណងជើងកំណាព្យ៖ អំណាចនៃអំណាន

(អត្ថបទ ពាក្យរាយ)

ទីក្រុងភ្នំពេញជាទីក្រុងដ៏ស្រស់ឆើតឆាយ អមសម្រស់សដោយអគារខ្ពស់ៗ និងដងទន្លេយ៉ាងល្អសោភាគួរជាទីសុខសាន្តនៃខេមរជន និងជនទាំងឡាយទាំងពួង។ ក្នុងយុគសម័យទំនើបនេះភ្នំពេញគឺជាកន្លែងពេញនិយមបំផុត និងសម្បូរទៅដោយមនុស្សរស់នៅយ៉ាងច្រើនកុះករ។ប្រជាជនជាច្រើនលាននាក់បានមករស់នៅ និងប្រកបរបរនៅក្នុងទីក្រុងមួយនេះ ក្នុងនោះក៏មានគ្រួសារតូចមួយដែលទើបតែផ្លាស់មកពីទីជនបទមកអាស្រ័យ និងរកស៊ីចិញ្ចឹមជីវិតនៅទីក្រុងនេះផងដែរ។ គ្រួសារនោះមានសមាជិកពីរនាក់ឪពុក និងកូនរស់នៅក្រោមជំបូលផ្ទះជួលមួយកន្លែងក្បែរមន្ទីរពេទ្យទីក្រុងភ្នំពេញ ហើយឪពុកជាមេគ្រួសារប្រកបអាជីពជាអ្នករត់ម៉ូតូឌុបដើម្បីរកប្រាក់មកផ្គត់ផ្គង់គ្រួសារ។ ឯកូនប្រុសរបស់គាត់ឈ្មោះ **ឧត្តម** ជាសិស្សរៀននៅអនុវិទ្យាល័យ មានវ័យដប់បីឆ្នាំ គេនេះជាមនុស្សខ្ជិល មិនយកចិត្តទុកដាក់រៀនសូត្រ ស្អប់ការអានសៀវភៅ មួយថ្ងៃៗគិតតែពីដើរលេង មិនខ្វល់ខ្វាយពីអ្វីៗទាំងអស់ ទៅរៀនឱ្យតែបាត់ពីផ្ទះ យកលុយចាយឥតអំពើ មកដល់ផ្ទះបោះសៀវភៅចោលដូចរបស់គ្មានន័យ គ្មានតម្លៃ បន្តិចសោះឡើយ។ បែបនេះហើយទើបធ្វើឱ្យការសិក្សារបស់គេទទួលបានលទ្ធផលមិនល្អជារៀងរាល់ខែ រហូតដល់លោកគ្រូហៅគេទៅណែនាំជាច្រើនលើកច្រើនសារ ក៏នៅតែមិនស្តាប់តាម ឬ កែខ្លួនឡើងវិញនោះឡើយ លោកគ្រូខឹងខ្លាំងណាស់គាត់ក៏សម្រេចចិត្តថានឹងយកដំណឹងនេះទៅប្រាប់ដល់អាណាព្យាបាលរបស់**ឧត្តម**។ គាត់បានទៅដល់ផ្ទះរបស់**ឧត្តម** ហើយប្រាប់ដំណឹងនេះទៅឪពុករបស់គេយ៉ាងលម្អិត បន្ទាប់ពីដឹងរឿងអស់ហើយឪពុករបស់ក្មេងប្រុសតូចមានចិត្តរន្ធត់ជាខ្លាំង គាត់ពុំនិកស្មានថាកូនរបស់គាត់ប្រព្រឹត្តិអំពើបែបនេះទេ។ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃទឹកចិត្តអ្នកជាឪពុកចេះតែគិតខ្វល់ពីកូន ធ្វើឱ្យគាត់ពិបាកចិត្តគេងពុំលក់ធ្លាក់ខ្លួនឈឺទៀតផង។ ចំណែឯកូនក៏នៅតែបន្តការគេចម៉ោងរៀនទៅដើរលេងរាល់ថ្ងៃ លុះដល់ល្ងាចមួយពេលដែលគេត្រលប់មកផ្ទះវិញ ឃើញថាឪពុកមិនទាន់មកវិញទេ ក្មេង**ឧត្តម** គិតថា "ប្រហែលជាគាត់ជាប់រវល់ដឹកភ្ញៀវច្រើនហើយ បន្តិចទៀតប៉ាប្រាកដជាមកដល់ហើយ យកអាហារឆ្ងាញ់ៗមកឱ្យខ្ញុំមិនខានទេ"។ គិតរួច**ឧត្តម**ក៏រត់ស្ទុះឡើងទៅបន្ទប់បម្រុងនឹងសម្រាក ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដាក់ក្បាលដល់ខ្នើយភ្លាមទូរស័ព្ទក៏រោទ៍ឡើង ទីង! ទីង! ទីង! កុមារតូចទទួលរួចនិយាយ៖

-«ជម្រាបសួរបាទ! សុំទោសលោកពូជានរណា ហេតុអ្វីបានជាយកទូរស័ព្ទរបស់ប៉ាខ្ញុំ មកនិយាយអីចឹង?»

-លោកពូនោះតប «បាទ៎ ប្អូនជាកូនរបស់គាត់ឬ?»

-**ឧត្តម** តប «បាទ៎! គាត់ជាឪពុករបស់ខ្ញុំ»

-លោកពូនិយាយបន្ត «សូមប្អូនប្រញាប់មកមន្ទីរពេទ្យមន្តិចមក ព្រោះឪពុកប្អូនគាត់ជួបគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ណ៎ាប្អូន»។

ស្តាប់ចប់កុមារតូចហាក់ស្លត់ស្មារតី បាត់អស់វិញ្ញាណក្នុងខ្លួន ទឹកនេត្រាស្រក់មករហាមដោតពេញលើផែនថ្ពាល់ពណ៌ផ្កាឈូកស្រស់ កាយរបស់គេស្ទុះរត់យ៉ាងលឿនបំផុតសំដៅទៅមន្ទីរពេទ្យ។ ពេលទៅដល់ **ឧត្តម** បានត្រឹមរង់ចាំមុខបន្ទប់សង្គ្រោះបន្ទាន់ ឱនមុខចុះយំស្រែកស្តាយក្រោយ។ ក្នុងវេលានោះស្រាប់តែមានបុរសម្នាក់មកអោបគេពីក្រោយ

ហើយពោលតិចៗថា«កុំបារម្មណ៍ប៉ារបស់កូនប្រុសនឹងមិនអីទេ»។ មួយសន្ទុះក្រោយមក គ្រូពេទ្យក៏បានចេញមកហើយប្រាប់ថា «អ្នករបួសរួចផុតពីគ្រោះថ្នាក់ហើយ តែនៅមិនទាន់ដឹងខ្លួននៅឡើយទេ ត្រូវរង់ចាំមើលអាការបន្តទៀតសិន»។ នារាត្រីដ៏អួរអាប់ក្នុងបន្ទប់អ្នកជំងឺមានបុរសវ័យកណ្ដាលម្នាក់ និងកុមារតូចម្នាក់កំពុងនិយាយជាមួយគ្នាហាក់ដូចជាស្ថិតក្នុងស្ថានភាពពុំសូវល្អសោះ។ ក្មេងប្រុសនិយាយបណ្ដើរទឹកភ្នែកស្រក់ចុះបណ្ដើរ «លោកគ្រូ ខ្ញុំពិតជាកូនដ៏អាក្រក់បំផុត ព្រោះខ្ញុំពុំដែលខ្វល់ពីប៉ា ថាលោកបានលះបង់ដើម្បីរូបកូនម្នាក់នេះបែបណានោះទេ លោកគ្រូ» គេនិយាយបន្ត «ខ្ញុំពិតជាចង់សុំទោសគាត់ ចង់កែខ្លួនខិតខំប្រឹងប្រែងរៀន ដើម្បីតបស្នងគាត់វិញណាស់»។ លោកគ្រូនិយាយ «ល្អណាស់កូនប្រុស ឯងអាចកែខ្លួនជាថ្មីវិញបានណា វាមិនទាន់យឺតពេលនេះទេកូនសម្លាញ់»។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក **ឧត្ដម** តូច បានតាំងចិត្តមើលថែឪពុកយ៉ាងល្អរហូតដល់បានធូរស្បើយ ហើយគេខិតខំប្រឹងប្រែងរៀនសូត្រ ស្ដាប់ដំបូន្មានលោកគ្រូអ្នកគ្រូ មិនតែប៉ុណ្ណោះ **ឧត្ដម** បានយកពេលទំនេររបស់គេទៅអានសៀវភៅ លែងយកទៅធ្វើរឿងឥតប្រយោជន៍ទៀតហើយ។ កុមារតូចបានទទួលលទ្ធផលល្អក្នុងការរៀនសូត្រជារៀងរាល់ខែ ឃើញដូចនេះលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ក៏បានកោតសរសើរគេមិនដាច់ពីមាត់ ហើយថែមទាំងផ្ដល់នូវសៀវភៅជាច្រើនដល់**ឧត្ដម** ព្រោះចង់ឱ្យ**ឧត្ដម**រៀនកាន់តែប្រសើរជាងមុនទៀត។ ពិតណាស់បំណិននៃការអានបានធ្វើឱ្យ**ឧត្ដម**មានបញ្ញាមុតថ្លា មានគំនិតទូលំទូលាយ ចេះស្រាវជ្រាវ និងជម្រុញឱ្យកុមារវ័យក្មេងម្នាក់នេះមានមហិច្ឆតាចង់ក្លាយជា អ្នកបង្កើតថ្មីនូវវត្ថុដែលមានបច្ចេកវិទ្យាទំនើបៗ ដ៏ល្បីល្បាញម្នាក់។ បំណងនេះធ្វើឱ្យគេកាន់តែខិតខំស្រាវជ្រាវយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់បំផុតហើយជាសំណាងរបស់ឧត្ដមដែលទទួលបាននូវការជួយនិងលើកទឹកចិត្តពីអង្គការស្ទែមកម្ពុជា ដែលអង្គការមួយនេះជ្រកក្រោមម្លប់នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្នុងគោលបំណងបណ្ដុះបណ្ដាលឱ្យកុមារ និងយុវជនខ្មែរបានដោគជ័យនូវបំណងប្រាថ្នាក្នុងការរុករករបស់ពួកគេ។ អង្គការនេះបានផ្ដល់នូវបច្ចេកទេស ឯកសារ និងបទពិសោធន៍ជាច្រើនដល់ឧត្ដម ដែលធ្វើឱ្យឧត្ដមបានសម្រេចនូវគោលដៅរបស់គេ គឺក្លាយជាម្ចាស់គ្រងមេដាយមាសផ្នែកអ្នកស្រាវជ្រាវវ័យក្មេងមួយរូប ឈរលើជំនាញផលិតម៉ាស៊ីនថតរូបដែលមានសមត្ថភាពអាចចាប់រូបភាពនិងសម្លេងបានយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងទឹក។

ទីបំផុតជីវិតរបស់ក្មេងប្រុស **ឧត្ដម** ត្រូវបានផ្លាស់ប្ដូរទាំងស្រុងតាំងពីក្មេងដែលរៀនមិនពូកែដើរតែលេង ប្រែក្លាយជាវីរភាពវ័យក្មេងរបស់កម្ពុជាឈរលើឆាកអន្តរជាតិ បង្ហាញនូវទង់ជាតិខ្មែរដ៏ស្រស់សោភាទៅដល់មនុស្សទូទាំងសកលលោកបានស្គាល់។ ហើយនៅពេលដែលគេប្រឡប់មកកម្ពុជាវិញ **ឧត្ដម** បានចែករំលែកនូវបទពិសោធរបស់ខ្លួនទៅដល់ក្មេងៗឯទៀតដោយបញ្ជាក់ថា «អំណានមានឥទ្ធិពលប្រៀបដូចជាឱសថទិព្វ អំណានជាខ្យល់ដង្ហើមនៃជីវិតរបស់ជនទាំងពួង ដែលញ៉ាំងឱ្យពួកគេមានសេចក្ដីល្អ និងថ្លៃថ្នូរក្នុងខ្លួនយ៉ាងប្រសើរថ្លៃថ្លា»។

ការអានច្រើន បានធ្វើឱ្យ **ឧត្ដម** មានចំណេះប្រកបដោសេចក្ដីរុងរឿង និងសែនប្រសើរគាប់។ គេបានធ្វើឱ្យឪពុក និងលោគ្រូ អ្នកគ្រូ មានមោទនភាពលើរូបគេ ហើយគេក៏រស់នៅប្រកបដោយភាពសុខសាន្តចម្រើនរហូតរៀងទៅអើយ៕

ជ័យលាភីលេខ៣ ផ្នែកតែងនិពន្ធ

«ពានរង្វាន់សម្ដេចតេជោ ហ៊ុន សែន»

អបអរសាទរ ទិវាជាតិអំណានលើកទី៥ ១១ មីនា ២០២០

យុវតី ភាន ស្រីនីត

ជាសិស្សថ្នាក់ទី ១១ នៃវិទ្យាល័យ មេសាង ខេត្តព្រៃវែង

ចំណងជើងកំណាព្យ៖ អំណានជាទ្រព្យដ៏ប្រសើរ

(កំណាព្យបទ ពាក្យប្រាំពីរ)

១- នេះនឹងថ្លាថ្លែងថែរថី   បកស្រាយសេចក្ដីស្ដីប្រការ
សិស្សវិទ្យាល័យស្រីសោមា   កើតក្នុងគ្រួសារមហាក្រ។

២- គ្មានប្រាក់កាសចាយវាយគ្រប់គ្រាន់   ចិញ្ចឹមទាមាន់គ្រាន់កំដរ
បន្លែគ្រប់មុខទុកបន្ត   ជីវិតបវរដ៏ថ្លាថ្លៃ។

៣- ឆ្នាំថ្មីស្រីស្រស់បស់សោភី   ថ្នាក់ទីដប់ពីរទីប្រាថ្នា
ដែលកែវកល្យាណបានសន្យា   ជាមួយមាតាថាខិតខំ។

៤- តស៊ូរៀនសូត្ររហូតដល់   ចប់ថ្នាក់សកលផលសក្តិសម
ធ្វើគ្រូបង្រៀនមានអារម្មណ៍   ផ្សព្វផ្សាំចែកចំណេះសិស្សា។

៥- ព្រះសូរ្យរះខ្ពស់ហួសព្រឹកព្រៃ   ឯនភាល័យនៃវេហា
ក្នុងបរិវេណនាសាលា   គេឃើញជីតាផ្កាក្រពុំ។

៦- អង្គុយក្រោមម្លប់ចន្ទន៍គិរី   សោមានៅទីក្រៅជំនុំ
កំណត់គំនិតពិតចាស់ទុំ   សៀវភៅជាធំម៉ុមស្និទ្ធស្នេហ៍។

៧- នាងអានជក់ចិត្តភ្លេចគិតព្រួយ   ទំព័រមួយៗជួយនាំណែ
នួននាងយល់ដឹងថ្លឹងថ្លែងដែរ   ចេះចាំហូរហែពូកែក្រៃ។

៨- អក្សរសាស្ត្រខ្មែរទីដប់ពីរ   សោមានារីអានរាល់ថ្ងៃ
សៀវភៅផ្សេងទៀតផ្លៀតកែខៃ   អានឥតសំចៃដៃម្ដងណា។

៩- នាងតែងស្រមៃថ្ងៃណាមួយ   អំណានអាចជួយស្ទួយប្រាជ្ញា
កកើតចំណេះចេះខ្លាំងក្លា   យិតយោងអាត្មាស្ពានជីវិត។

១០- កំពុងសញ្ជឹងនឹងការអាន   លោកគ្រូចំណានបានមកជិត
សោមាធ្វើអ្វីស្ដីការពិត   ឯកោឥតមិត្តគិតអ្វីដែរ?

១១- សោមាលើកដៃជម្រាបសួរ   ទន់ភ្លន់សមគួរឥតឡប់ឡែ
ចាស់កំពុងអានភាសាខ្មែរ   ត្រៀមសិស្សពូកែខែខាងមុខ។

១២- លោកគ្រូវាចាថាកូនស្រី   ហៅល្អឥតបីស្រីគ្រោងទុក
ជាក់ចំជាត្រូវនូវទំនុក   អានអាចវាយលុកអវិជ្ជា។

១៣- ខ្មែរឬគណិតពិតប្រយោជន៍   កូនកុំបង្ហោចពេលវេលា
ស្រាវជ្រាវគ្រប់មុខពុកជានា   ថាកូនពុំងាមានរស្មី។

១៤- អានច្រើនក្រវើនក្រើនរំលឹក
បង្ការភ្លាំងភ្លឹកនឹកជាថ្មី
បណ្ដុះបញ្ញាស្មារតី
ស្នេហាទឹកដីបុរីវង្ស។

១៥- អំណានអំណាចអាចកម្ចាត់
ទុកសោកវិបត្តិខ្វាត់វង្គាត់
សង្គមសុខសាន្តបានធំធាត់
អានអភិវឌ្ឍជាតិថ្កើនថ្កាន។

១៦- មន្ត្រីតូចធំហំកាយា
ជំទាវឧកញ៉ាវីឡាឡាន
សុទ្ធមានកំណើតកើតពីអាន
គឺអានហើយអានបានជោគជ័យ។

១៧- រីអ្នកខ្ជិលអានប្រានឱ្យល្ងង់
ធ្លាក់ក្នុងអន្លង់ផុងគ្រោះភ័យ
ខ្សត់ខ្សោយរបៀនគ្មានវាងវៃ
ជីវិតឥតន័យរស់វេងកម្ម។

១៨- លោកគ្រូចំណានបានឈប់ស្តី
សោមាប្រិមប្រិយស្រីស្រងាំ
ត្រង់ត្រាប់ពាក្យពេចន៍វេចចងចាំ
ដែលគ្រូផ្តែផ្តាំផ្តល់ឱវាទ។

១៩- លើកដៃសំពះព្រះទីពីរ
សោមានារីដ៏សែនឆ្លាត
អរគុណគ្រូពិតគិតសង្វាត
តែងតែឱហាតស្អាតចិត្តកាយ។

២០- កូននឹងខិតខំចំគោលដៅ
ប្រានភាពល្ងង់ខ្លៅទៅឱ្យឆ្ងាយ
អានរកទ្រឹស្ដីថ្មីទាំងឡាយ
អានមិននឿយណាចាយវិជ្ជា។

២១- ស្នូរជួងលាន់ឮព្រឹសោតា
នួននាងសោមាភ្ញាក់អង្គា
អរគុណអនន្តមហិមា
លោកគ្រូកូនលាគ្រានេះសិន។

២២- ដល់ម៉ោងត្រូវចូលបណ្ណាល័យ
នាងមាននិស្ស័យប្រសប់ប៉ិន
ខ្ចីសៀវភៅអានបានបំណិន
សម្រេចសុបិនដូចប្រាថ្នា។

២៣- រសៀលទន់ទេរជ្រេត្រជាក់
សៀវភៅជ្រៅរាក់ទាក់នេត្រា
ក្រោមខ្ទមក្រោមម្លប់ដើមសេដា
នួននាងសោមាអានជាថ្មី។

២៤- អានដោយញញឹមមិនខ្ជីខ្ជា
ពុទ្ធិហូរហៀរគ្រប់ទ្រឹស្ដី
ដោយទំនុកចិត្តឥតខ្លាចអ្វី
ដូចរាជសីក្នុងគុហា។

២៥- នាងមានចំណេះចេះចាំស្ទាត់
គ្រោងអនុវត្តតាមមាគ៌ា
បង្កើតអាជីពមហិមា
តាមក្បួនវគ្គឃ្លាក្នុងសៀវភៅ។

២៦- សោមាសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំ
ផ្លែផ្កាជោគជាំនាំមកនូវ
សិរីសួស្តីតរៀងទៅ
ដោយអានសៀវភៅនៅថ្ងៃនេះ៕